

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2007

5. volební období

244/1

Stanovisko vlády

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu
Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů

předložené dopisem předsedy vlády Mirka Topolánka ze dne
18. července 2007 (čj. 10569/07 - OVA)

Stanovisko

vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon ř. 90/1995 Sb., o jednací řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk ř. 244)

Vláda na své schůzi dne 18. řervence 2007 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon ř. 90/1995 Sb., o jednací řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk ř. 244), a vyslovila s tímto návrhem **nesouhlas** z těchto důvodů:

1. Vláda považuje předložený návrh především za zcela zbytečný, neboť lhůty, v nichž Poslanecká sněmovna návrh zákona zařadí na pořad své schůze, včetně lhůt, v nichž projednání návrhu zákona dokončí, jsou zcela závislé na vůli Poslanecké sněmovny; z tohoto hlediska postrádá navržená lhůta opodstatnění.
2. Kromě toho vláda uvádí, že v návrzích zákonů, jejichž předkladatelem je vláda, jde kromě standardně zpracovávaných legislativních návrhů rovněž o četné případy, které ve veřejném zájmu vyžadují nestandardní řešení, ať již z hlediska akutnosti přijetí nového věcného řešení, tak z důvodů zajištění včasné transpozice směrnice Evropských společenství, případně z důvodu hrozící žaloby Komise Evropských společenství nebo z důvodu bezodkladných úprav plynoucích z nálezů Ústavního soudu apod. Vláda proto musí na uvedené skutečnosti reagovat operativně (je nucena nezřídka dokonce zkrátit obecnou lhůtu pro zaslání připomínek k návrhu zákona v rámci připomínkového řízení). Vláda proto nesouhlasí s návrhem, jehož účelem je v podstatě stanovit, že vládní návrh zákona se musí doručit poslancům a poslaneckým klubům alespoň 30 dnů před schůzí Sněmovny, na které se má projednat. Nutně by to vedlo k tomu, že vládní návrhy zákonů by sice byly předkládány s 30-ti denním předstihem Poslanecké sněmovně, ale o to by se zkrátilo období samotné přípravy návrhu zákona, což jak z výše uvedeného vyplývá, není ani reálně možné v řadě případů dodržet. Vláda konstatuje, že přijetí návrhu by sice vedlo k prodloužení, ale nikoliv ke zkvalitnění legislativního procesu.
3. Vláda upozorňuje, že
 - a) v případě, kdy s návrhem zákona nebude vyjádřen souhlas již při jeho prvním čtení (případně nebude vrácen k dopracování nebo zamítnut), běží poslancům lhůta pro seznámení se s návrhem zákona v trvání dalších 60-ti dnů, po které má být projednán ve výborech Poslanecké sněmovny. Jen výjimečně jsou návrhy zákonů schváleny již v prvním čtení, a proto období pro seznámení se s návrhem zákona a pro provedení případných expertyz činí de facto více jak 2 měsíce;

- b) návrh vede k neúměrnému a zbytečnému prodloužení procesu projednávání i mezinárodních smluv, neboť ustanovení jednacího řádu Poslanecké sněmovny o projednávání návrhů zákonů platí přiměřeně i pro projednávání mezinárodních smluv.

I z těchto důvodů vláda považuje předložený návrh za neakceptovatelný.

4. Kromě toho vláda nesouhlasí s argumentací uvedenou v důvodové zprávě, že je nezbytné v podstatě zrovnoprávnit předkladatele, pokud jde o lhůty stanovené jednacím řádem Poslanecké sněmovny, neboť právo vlády vyjádřit se k návrhu zákona, jehož není předkladatelem, ve lhůtě 30-ti dnů, je ústavním právem vlády a nelze s ním v daných souvislostech argumentovat; vláda přitom s touto ústavní lhůtou nemůže nijak disponovat. Rovněž argument o poslaneckém týdnu před schůzí Poslanecké sněmovny, použitý v důvodové zprávě, neobstojí v době, kdy návrh zákona je včas dálkově přístupný na stránce Poslanecké sněmovny.